

Длѣжностъ та на човѣкъ атъ бѣше да познава и да обыча Бога: и въ това бѣше, чай много негово то блаженство.

Богъ му повелъ да обработва и да варди рай атъ, и му заповѣда, да не яде отъ плодъ атъ само на едно дрѣво, което ся наричаше: дрѣво познанія добра и зла, зачто, ако вкуси отъ него, ще да умре съ смерть.

СРЪХЪ АТЪ, СМЕРТЬ ТА И ПАДЕЖДА ТА
ЗА ИЗБАВЛЕНИЕ ТО.

По напредъ отъ видима та разумна тварь, сирѣчъ, отъ човѣкъ атъ, Богъ создаде невидима разумна тварь, духове тѣ, които ся наричатъ *Ангели*.

Единъ отъ тия свѣтлы духове, заедно съ нѣкои подвластни духове, дерзна да не послуша предобра та воля на Бога, свой атъ Творецъ: и за това си изгуби свѣтлина та и блаженство то, които му бѣхъ подарени, и стана земъ духъ. Той духъ наричатъ *діаволъ*.